

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Melyre:		Világos:	
Egy évre	12 korona	Egy évre	10 korona
6 hóra	8 " "	6 hóra	6 " "
Negyed évre	5 " "	Negyed évre	4 " "
Egy hóra	1 " "	Egy hónapra	1 " "

Mutató

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltetb árszámítás mellett vétetnek fe

Gazdasági fejlődésünk munkásai.

Debreczen jun. 25.

Mostanában közölték a lapok, hogy a jövő hónap 15-én tizenhat földmives iskolában megnyíló mezőgazdasági tanfolyamokra 320 gazdasági ismétlő iskolai tanítót hívtak. — Ez az akció rendszeres és évről-évre megismétlődő. Mióta ugyanis a falusi elemi iskola keretében a gazdasági ismereteknek helyet szorítottak, vagyis mióta a gazdasági ismétlő-iskola intézménye szerveztetett, szükség van olyan tanítókra, kik a kisgazda jóvoltáért legszükségesebb gazdasági ismeretek birtokában vannak. Csak annak tudható be, hogy nálunk közgazdaságilag igen zsidbadt fölfogás uralkodott, hogy azoknak érdekkeltésére, a kik a falu népének leghivatottabb vezetői, az átalakulás idején nem vetettek érdeme szerint elég ügyet. Az újabb kormányzatnak egyik, minden körben helyesnek és üdvösnek tartott és régi szükségét pótló az az ideája, hogy a nagyrészt minden praktikus haszon nélkül való ismétlő elemi iskolázást 12—15 éves tanulóknál átzökentette

a reáliákról tisztán gazdaságira és pedig számba véve vidékek szerint azokat a gazdasági viszonyokat, melyeknek változtatásával a népjólét volna elérhető. Ezeket a kis falusi szakiskolákat ismétlő gazdasági iskolának nevezte el.

Általában vörös fonáként huzódik el a tervszerű szándék, midőn a kis exisztenciákat akarják lábra állítani, őket az önsegély eszméjének megnyerni. Ez a vörös fonál pedig az, hogy a falu értelmisége, mindazok, a kik a nép között és a néppel élnek, nyeresse meg a gazdasági haladás mozgalmának élére. Ez okból a földmivelésiügyi miniszterium öt év óta a legkülönbözőbb gazdasági czélokra úgy lelkészek, mint tanítóknak kurzusokat rendeztetett. Téli gazdasági tanfolyamokra eddig 1483 lelkész és tanító hivatott meg (a szám minden évben emelkedik, úgy hogy a múlt télen már 380 tanító vett részt a téli gazdasági kurzusokon), ezenkívül gyümölcsészeti, szőlőszeti, tejgazdasági, tavaly szövetkezeti ügykezelési kurzusok is tartottak s hogy ez az akció arányaira is tekintélyes, jelezzük, hogy a falu értelmiségéből ezeken a speciális mezőgazdasági kurzusokon 4200-an vettek részt. S miután

az illetők önkéntesen, a maguk jószándékából és elhatározásából jelentkeztek. föl lehet tenni, hogy az az elem sodortatott be a gazdasági haladás szolgálatába, mely előzőleg érdeklődést mutatott, mely hát erre a fontos hivatásra predesztinálva van.

Valóban, mikor a gazdasági haladásért való tennivalókat számbavesszük, nincs előbbrevaló teendő, mint a falu értelmiségének közreműködésére appellálni. A falu jegyzője, orvosa, lelkésze és tanítója rendkívül sokat tehet abban a tekintetben, hogy a falu népe a gazdasági boldogulás új ismereteit megszerezze, gazdálkodásában alkalmazza. Eötvös József báró széles látókörével gondolt is arra, hogy a tanítót föl kell szerelni gazdasági ismeretekkel, hogy a falu népének példát adhasson; csak a végrehajtáson akadt fel a dolog. A gazdasági ismeretek tanára nem volt a tanítóképzőkben szakember, maga ez a tantárgy lógós tantárggyá vált a gyakorlati, kertben való munka sem ért el sikereket.

Azért nagyon helyes a földmivelési- és közoktatásügyi miniszternek az az együttes elhatározása, hogy az állami tanítóképzőben szakemberek tanítsák a

Tárcza.

BETEGEN.

Világtalan, sötét körültem minden
Az éjszakát nem hatja át sugár;
Testem beteg, a szállni vágyó lélek
Beléje régen már csak hálni jár.

Az álmok is elhagytak, elröpültek
Belőlük vissza semmi sem maradt;
Az álmok helyén, most a gond tanyázik
A gond s a gyötör kintzó öntudat.

Ah öntudat! Ha elszállt álmaimmal
Elhagytad volna bántott lelkemet
Nem állanék most önvád tépte szívvel
E semmivé lett rom világ felett...

Ah! Mért eszmél a Golgothán a lélek
Mért kél az agyban eszme, gondolat?
Ah! Mért nem száll el roskadt pórtónéből
A gyötrelenné váló öntudat.

Miért nem száll az örület homálya
Jótekonyan az elbukó felé
Nem érezné az elavulásnak kinját
Nyugodtan vánnék porrá, semmivé.

Schwarz Dóri.

Temetőből-temetőbe.

A. „D. H. eredeti tárczája.

Irta: Gyököcssy Endre.

— Tehát megmutattam minden helyet
ahol őt az én drága Steficzámot láttam, ahol
vele voltam. De mond csak, miért fordultál
el tőlem az Erzsébet ligeten! Ne tagadd: Kö-
nyeztél. Jól láttam, hogy könyeztél!

— Boldogságom eszembe juttatta boldog
talanságomat! — szól Gyula akadozva.

— Nem igazat mondtál! Steficzámról
van szó óh kérlek beszélj őszintén. Megöl-
szomoru tekinteted!

— De kérlek, ha mondom...

S mély szomorúság hallgotott mind a
két fiatal ember szemében. I. Tegyették a
a zöld füvet a besüppedtesirhalomról. Tem-
etőben voltak. Temetőben hol utójjára nyolc-
van kilenczven éve temethettek. A sirhalomok
egybe nőttek a földdel. Dus fuszóoyeg takarta
az akácás temetőt. Egy-egy kidőlt fejtát itt
— ott lehetett csak látni. Az idő régen le-
ragta az írást rólus. Ahol Gyula és Andor ült
nagy koporsó alaku mészke síremlék hevert.
Csak ez az egy kőamék volt a temetőben.
Gyula botjával pisokálgatta a a roppant sir-
kővet. Beüzgette a rávésett szavakat.

— No szólj hát Gyula!

— Ez a koporsó alaku mészke reformá-
tus pap sír emléke!

— Nem azt kérdelem... Hanem mondd
mért könyeztél, mikor megmutattam az Er-
zsébet ligeten azt a helyet ahol először láttam
az én lelkem jobb felét édes mindenségemet
Steficzámot?!

— Lásd már azt is kibetűztem, hogy mi
volt a neve: Georgius Szondi. Tehát Szondy
György.

— Bánom is én! Törődöm is én a hoi-
takkal mikor egy élő angyal lebeg előttem.

— In ecclesiis Kenderes, T. Szt. Miklós
— Turiansis... Látod látod milyen érdekes
egy sírkő. Mindent megtudunk róla. Már az
is világos, hogy hol volt pap! A kenderesi
a török szentmiklósi és a turi egyházakban.

— Meddig akarsz még kizozni? Ha nem
s vendégem volnál, már régen itt hagytalak
volna.

S haragosan felugrott a selymes türel-
Andor.

— Ne nyugtalankodj! Látom mennyire
érdekel ez a sírkő. Ilyet még nem láttam. De
mi van itt a tetejé — 1811!

— Kilenczven év — nagy idő? Azóta
hány papja lehetett már mezőtornak?

— Ugygn ne elmélkedj! S meddig bá-
mulod még e lomha tömeget?

— Talán menni akarsz?

— Bánom is én, ha reggelig itt buvár-
kods is, de mond meg előbb, amire olyan
régóta kériek!

Gyula kikerülte a kérdést:

Szolyvai ásványviz.

Kiváló hatású: kőszvény, huygysavas, vesekő, huyg-
homok, hólyaghurut, tüdő, gege, idült gyomorhurut és gyomor-
fekélynél.

Elsőrangú borviz.

Kaphatók tőszertűzetekben és vendéglőkben.

Luhí Erzsébet ásványviz.

Előkelő szakférfiak szerint felülmulja a drága giesz hüblt.
Redkivüli gyógyértékkel bír a gyomorhajoz minden neme ellen
különösen gyomoréges, savanyu felbőfőgés, gyomorgyengeség, étvágy-
talanság, belhurut nemkülönbén torok, tüdőhajoz ellen

gazdaságtant és pedig tisztán azoknak a gyakorlati céloknak szolgálatában, hogy az életben minden tanító gazdasági téren példaadólág tevékenykedhessék.

Gyümölcsös, méhes, a gazdasági mellékágak összessége nagyon kezére van a tanítónak, csak kedve legyen hozzá. Ezzel a jövő tanítógenerációt, a mennyire az iskola képes, fölvertezik szakismerettel, lelkes elatározással arra, hogy a gazdasági megerősítés munkájában példaadó cselekedettel a munkából kivesszi részét. És nemcsak a tanítónak, az értelmiség minden tagjának kivétel nélkül megvan a gazdasági fejlődés előbbrevitele érdekében a maga tennivalója.

És példa mutatja, hogy a köztisztviselő, ki ebben a részben buzdító, ösztönző munkát fejt ki ebben, a ki módját ejti, hogy a haszonhajtóbb, jövedelmezőbb gazdasági ismeret terjedjen; mily tisztelet tárgya. A ki a gyümölcsösében oltozat, szezeimet, a meheivel bajoskodik, tekintélyéből éppen nem vesz, sőt azt szereti, ha működésében a példaadás vágya, az ösztönzés célja tűnik ki. Az értelmiségnek e részben valószeren vállalása nem remélt lendületet adhat a kis birtokokon való rentábilis gazdaságnak s valóban nagy kulturérzékre mutat, hogy tervszerűen mind többeket vonnak be az akezióba s a földmívelés tudományának legalább az ismétlői, vasárnapi oktatás során helyet adtak.

Örömmel látjuk, mint sorakozik a

— Hallja csak bátyám, nem jöhetne egy kissé nehezebb?

— Ha éppen úgy kívánatos az urnak! Az árok partján ballagott az ősz, öreg ember, de a szóra befele fordult.

— Csak egy minutára öreg bátyám. Eről a turcsa körül akarok egyetmást megtudni!

Andor meg hallgatagon bámult maga elé! Arra gondolhatott, hogy mennyivel boldogabb volt tavaly, mikor édes Steficzájával járt itt. Abrándos szemmel méregette a helyet, ahol az a kis angyal ült... ő meg mellette tépegette a füvet. Jaj, de boldogok is voltak. Mint virág a virágra, egymásra mosolyogtak, szemmel is, szóval is megfogadták, hogy örökre hű lesz mindegyikük. Erezték a nagy boldogságot, elgondolták a jövő még nagyobb boldogságát. Csak a halál volt messze tőlük, mint a bére tövén nyúló kis virág az égbe nyúló sziklacsucstól. Pedig a temetőben voltak.

Akkor ébredt fel Andor álmodozásából, mikor az öreg: adjon Istenet köszönt.

— Adjon Isten, — uram bátyám!

— Hát e kő irányában akar tudakolni? — böké meg botjával a sírkövet az öreg. Hát tán az ur nem is turi, hogy nem tudja az esetit? Hej kirem, a vót oszt a jó pap! — Kezdé az öreg minden előleges magyarázat nélkül. Én ugyan sajátbéli szemmel nem láttam, még csak nem is hallottam papolni, de az ides apám nagyon sokat beszült rula. Hej mindig mondta ükelme, hogy nem olyan akkuratósok most a papok. Ha az öreg Szondy nagytisztelt, tő ur felméne a katedrába, olyan fájintosan beszült, olyan akkuratósan kimagyarázta az irást, hogy a király is meghalgathatta volna. Ha meg lejött a székből, nem vót ám kinyes. Oda ment a paraszthon is, beszült vele jó kippel. Nem hordta fenn az orát! De meg nagyon okos ember is vót. Ides apámnak a harangozó beszülte, hogy minditig tanutt, nem hiába mongyák, hogy a jó pap hőtig tanul, mert

községek értelmisége a gazdasági haladás zászlaja alá. Örömmel látjuk a buzgalmat és reméljük, hogy a közigazgatás minden fokozatán megértik s megbecsülik ezt a tevékenységet. Mint a hogy valóban sokkal inkább becsülésre méltó a legkisebb falunak legkisebb embere, ha csak egy embert is megtanított gyümölcsfát oltani és ezt szeretettel ápolni, mint a ki közérdekű tevékenységtől ridegen elzárkózik. A falu értelmiségén fordul meg, hogy ebben a közigazgatási erős versenyben és felfokozott életigényben tudunk-e okos szerűséggel és modern fogásokkal ősi tevékenységünk terén annyit produkálni, hogy megállhassunk és tovább fejlődjünk. A cél nem es és szép, de ha mindenki — a kit e részben tevékenység illet — teszi érette — bizton megérjük munkánk gyümölcsét.

— Az autonóm vámtarifája. A Bud. Tud. jelenl. Becsi lapok jelentése szerint a magyar kormány az osztrák kormány meg hívására, hogy a közös vámtérület autonóm vámtarifájára vonatkozó tárgyalásokon vegyen részt, azt válaszolta, hogy csak az őszön hajlandó e tárgyalásokon résztvenni. A mi értesülésünk szerint a magyar kormány még nem is volt módjában, hogy az osztrák kormány illető jegyzékére válaszolhasson.

— Választási mozgalmak. Libits Adolf udvari tanácsos, főhercegi jószágkományszó Kirileszku Gyulához, a kisjenői választókerület szabadelvű pártjának elnökéhez le-

ihol la, az öreg Szondy is hőtáig tanult, de jó pap is vót ám, áldja meg az isten haló porában is, hiszen olyan jó szive vót a nagy tisztellett urnak, segítette a szeginyt, nem csak papolta. És mégis mit nem beszülnek a koporsójáru az embernek, mán persze a papisták,

— Amit beszülnek? mondja el öreg bátyám!

— Hát tuggya, ebbe a környékbe a turi vásár vóna a leghiresebb. A tüzomszédos faluk mind így vónak. Az endrői papisták is persze, oszt ezek, hogy látták ezt a küt, és mivel pediglen koporsóalaku, — azt beszülük, hogy a föld kilökte vóna gyomrából a tiszteletes ur koporsóját, mer meg kövesedett.

— Hát aztán kelmed hiszi?

— Mán hogy hinném? nem vagyok én endrői papista, akivel magasra koltathatna a pap egy porció szénát, ha mennyországot hazudna írte. Már ez ekkipen vajjon, ha még papista is az ur!

— Dehogyan vagyok!

— Dehát olyan jámborok azok az endrődiek, hogy na. Nem kell azoknak semmi, csak templom. Még dologidőbe is előbbvaló a mise, pedig imádkozhatna a kasza mellett is s jobban meghallgatná az ur! Hisznek mindent, oszt boldogok. Hej, de ha felvilágosítaná valaki őket, majd más módra menne minden. Dehát tudja azt az ur, hogy a merre a számár vezet arra megyen a birka is.

És Gyula felette csudálkozott, hogy egy egyszerű paraszt ember, ily józanul gondolkozék.

— Áldja meg az isten fiatal ur!

— Isten áldja meg kendet is bátyám!

Köszönöm is szivességét.

— Szóra se érdemes! — azzal odébb ballagott!

S indultak Gyuláék is hazafele. Egy ideig egy szót se szóltak. Andor mintha azt mutatta volna, hogy nem kíváncsi már. Ujra Gyula kezdé.

velet intézett, a melyben hivatkozva a lapok azon hírére, hogy őt Kisjenőn képviselőjelöltül kívánják felléptetni, tudatja, hogy bátfeltétlen híve a Széll-kormánynak s a szabadelvű pártnak, hivatalos állására való tekintettel a jelöltséget még sem fogadhatja el.

Szentese ről táviratozzák: A szentesi Ugron-párt vasárnap népgyűlést tartott, a melyre a központból leutaztak Bartha Miklós, Várossy Gyula képviselők és Thyly Lajos földbirtokos. Ott volt Molnár Jenő dr., a város mostani képviselője is. A szónokok, különösen Bartha Miklós, hosszasán foglalkoztak a napirenden levő politikai kérdésekkel. A függetlenségi párt két árnyalatának álláspontjáról Bartha azt mondta, hogy a fuziót a Kossuth párt magatartása akadályozza. Molnár Jenő dr. a választók ismét jelöltnek kiáltvták ki. Este bankett volt.

Az iskolaév végén.

Debreczen, jun. 25.

Az iskola kapui ismét bezárulnak; néptelen, csendes lesz a hajlék, hol tíz hónapon át élénk gyermekcsereg szivta magába jövő boldogulásának magvát, a tudományokat. A felsőbb iskolák tanulói is szétmennek a szélrózsa minden irányában a családi körbe, hol a komoly munkát felváltja a nyugalom, a szórakozás, hogy majdan jövő iskolaév kezdetén testben lélekben megújodva, fel-frissült erővel kezdhessék a munkát.

Az ember egész élete a munka, küzdelem a létért. A gond kezdetét veszi annál a határvonalnál, melynek iskola a neve s innen az utolsó állomásig, a siring nincs más osztályrésznünk, mint a küzdelem, a munka, Szabad, valódi boldog kor csak a gyermekkor. Boldog a gyermek kis játékaival, fej-

— Kár, hogy nem halgatta meg azt az értelmese paraszt embert.

Andor mintha nem is hallotta volna:

— Gyulám, most már csak elmondod, hogy miért könyeztél?

— Látom, hogy telette kíváncsi vagy. Pedig csekélység az egész s nekem mégis terhemre esik elmondani. Azért bajlódtam annyit avval a sírkövel, avval az emberrel is, hogy kiverjem a fejedből.

— Mond el!

— Hát annyi az egész: Azért könyeztem, mert mikor megmutattad a helyet, ahol Steficzidat először láttam, — azt sugta valami, hogy te sem leszel az övé, ő nem vár rád, ő máshoz megy. Punktum.

— Hahaha! S én erre a bolondságra kíváncsi voltam. Most már csakugyan ostobának tartom a kíváncsiakat. De ne félj. Éppen annál a sírnál fogadta Steficzám, hogy hű lesz hozzám s én hiszek benne.

— Csak higgy is jól mondta az öreg: akik hisznek — boldogok. Adja isten, hogy Steficzád szeressen, hogy a tied legyen.

Haza érkeztek... Andornak egy levelet adott édes anyja. Nem volt lezárva. Kiveszi s elolvassa a — nyomtatványt. Elsápad, majd hirtelen felkaczag:

No Gyula! neked jó előérzeted volt! Steficzám menyasszony! Sebaj: gombház, ha leszakad lesz más. Hanem erre iszunk egy nagyot.

S mulattak reggelig...

Mikor hazajöttek s lefeküdtek Gyula hamar elaludt. Andor felkelt s irt!

Kedves Gyulám!

Oda temesetek, ahol hűséget fogadott az a hűtlen... Oda Szondy sírhalma mellé!

Andor.

S hatalmas durranás ébresztette fel Gyulát. Szegény Andor meghalt s holtan is hűtlen Steficzája arczképét tartotta kezében.

leszti lel
tel, nem
csak örü
es hall.
bizonyít
szorgalom
vány örü
egyarant
vány b
napi ker
mondhat
És sok
a munka
reménye
lósul me
között a
De
iskola, h
is nyujt
és törek
tölthetné
igazán b
Az
életben,
náján te
Erre szo
vebe ese
retet me
a kenyér
között s
nyilának

Az
dógságá
hez mér
mely áll
ana czé
sítette,
a czélt
az élet
a gyerm
ának
szülő az
a munk
támogat
gyermek
ismerni
ságtát s
a gyermek
gy a ne
mölcsök
boldogsá
készek
benné, b
Eze
könnyen
munkba

A g
a pályav
társadal
Nem az
tárgyát,
alkalmas
lamai, h
kintetbe
sával is
neki leg
meke bo
szetesen
mely ma
szerint a
kicsiny
felé töre
gyát ké
mek haj
hoz. Az
láthatjul
pályavál
de nem
retet ve
nevelés
minasa n
osztályá
lyát ne
méltona
viszi a t
kedelmi
iskola le
pályakra
letár s.

Az

Az

leszti lelkét, testét a szülői gond és szeretet, nem tudja mi a baj, mi a szenvedés, csak örül mindennek, mit környezetében lát és hall. De az iskolában már küzd a jó bizonyítványért s azután a kenyérért. A szorgalom s munka jutalma, a jó bizonyítvány örömet szerez gyermek és szülőnek egyaránt s ha elgondoljuk, hány bizonyítvány birtokába kell jutnunk, míg mindennapi kenyérünk biztosítva lesz, bizony elmondhatjuk: «a munkas méltó az ő bérére». És sokszor mi a jutalom? A valódi küzdés, a munka még csak ezután kezdődik; a szép reményeket romba dönti az élet, kevés valószínűség azok közül, miket az iskola falai között ábrándképeinken láttunk.

De talán ez jól is van így. Hiszen az iskola, ha a kenyér mellett gondatlan életet is nyújtana, ha nem lenne bennünk vágy és törekvés egy jobb jövő után, úgy nem tölthetné be az ember hivatását, nem lenne igazán boldog.

Az öröm és boldogság nem a gondatlan életben, nem a kényelem és jólét puha párnáján terem, ennek eredete, magva a munka. Erre szoktatjuk a gyermeket, szeretetét szívébe eszegetjük, mert míg a munkaszerepet megvan az emberben, addig meg van a kenyér, addig a küzdés, az élet tövisei között az öröm és boldogság rózsái is nyílnak.

Az iskola eredményében az ember boldogságáért küzd; a test és lélek fejlődéséhez mérten fokozatosan nyújtja az ismeretet, mely által az ember eljut hivatásához, eljut a célhoz, mire a gondviselés őt készítette, vezette. S hogy sokan mégsem azt a célt érik el, mit óhajtottak volna, hogy az élet nyarán szomorúan tekintenek vissza a gyermekes s ifjúkorra, az élet tavaszára, annak nagyrészen maga az ember s a szülő az oka. Vagy nincs meg az emberben a munkaszerepet, minek következtében a támogatás és szerencse elpártol tőle, vagy a gyermekkorban a szülők nem akarták felismerni a gyermek pályáiról hajlandóságát s kényszerítették olyan pályára, mely a gyermek hajlamainak meg nem felelt, s így a nevelés nem hozta meg a kívánt gyümölcsöket. A szülők szép reménye, kinek boldogságát talán életük feláldozásával is késznek lettek volna munkálni, szerencsétlenné, boldogtalanná lett.

Ezen szomorú körülmény okát igen könnyen megtalálhatjuk, — beteg társadalmunkban.

A gyermeknevelés rendszertelensége és a pályaválasztás iránti érdeklődés hiánya a társadalmi betegségek egyik nyilvánulása. — Nem az képezi ma a szülők gondoskodása tárgyát, hogy a gyermek melyik pályára legalkalmasabb, mely pályára iránt vannak hajlamai, hanem a szülő a körülményeket tekintetbe véve, kényszereszközök alkalmazásával is olyan pályára adja gyermekét, mely neki legjobban tetszik, a mely pályán gyermek boldogulásához legtöbbet remél. Természetesen a tudományos, az «uric» pályára az, mely ma a legvonzóbb, sok szülő véleménye szerint a legboldogítóbb. Szegény, gazdag, kicsiny és nagy mind a tudományos pályára felé törekszik anélkül, hogy vizsgálódása tárgyát képezné, vajjon megtehető-e ez a gyermek hajlamaihoz, megfelelő-e saját viszonyaihoz. Az ipariskola anyaga mutatja ezt; ott láthatjuk a tanoncokból, hogy a szülőt a pályaválasztásra csak a szükség, a kényszer de nem a pályaválasztás, a pályá iránti szeretet vezéri. Vagy nem töltődik gyermeke nevelésével, továbbképzésével, hiszen úgy is minasnak adja, ha pedig a középiskola 1—2 osztályát elvégeztette, úgy már az iparos pályát nem tartja a gyermek képességéhez méltónak, bármily küzdelemmel keresztül viszi a középiskola négy osztályán s a kereskedelmi iskola, tanítóképezde vagy más szakiskola lesz a mentő eszköz. S a gyenge, szakpályákra nem alkalmas ifjúból lesz a «proletár».

Az iparos pályát a sajátok védelmében

kell vennie; védelmébe úgy iparunk fellendülése, iparosaink boldogulása, mint általában a nemzet jólétének előmozdítása érdekében. Mai viszonyaink között az iparos pályát fontos és boldogító pályának tartjuk; annál inkább, mert nemzetünk jólétének másik előmozdító eszköze, a földművelésrészt az időjárás mostohaasága, részint az alacsony árak és munkás hiány következtében nem mondható a legkedvezőbbnek, vele együtt a kereskedelem virágzása is megakad. S ha összehasonlítjuk az iparos pályát bármely tudományos pályával, a szorgalmas, szakképzett iparos anyagi helyzete bármely hivatalnok helyzeténél jobb. A tekintély és elismerés pedig nem az állás nevéhez, hanem annak betöltéséhez, az ember egyéniségéhez van kötve.

Bezárulnak az iskola kapui; az iskola a tanulók kezébe adja szorgalmuk gyümölcsét, a bizonyítványt. E fontos iratból megismerhetik a szülők gyermekeik tehetségeit, egész szellemi világát, kiolvashatják belőle az iskola jóakaratu intését. A szülők a gyermek előhaladását szemlélve, igyekezzenek következtetést vonni a jövőre. Ha erkölcs tekintetében van az iskolának kifogása, igyekezzenek a család jó példaadással az elmulasztottakat pótolni; ha szorgalom tekintetében nem ütötte meg a gyermek a mértéket, szorgalom, munkásságra serkentés által készítse elő a jövő tanévre. Ha pedig a gyermek átlépte a tanköteles kort, a középiskolában a bizonyítvány pályaválasztásra int, vizsgáljuk meg a gyermek testi erejét, hajlamát, őszintén, szülői szeretettel kérdezzük meg, mi óhajt lenni, melyik pályára iránt viseltetik szeretettel, ragaszkodással s félre téve minden kényszereszközt, minden erőszakot, adjuk arra a pályára a mit szeret, melyen boldogulni óhajt.

Ha gyermekeinket arra a pályára adjuk a mi után maga is vágy, ha a hivatásszeretet sugarai megvilágosítani kezdik a gyermek lelkét s pályájához jóakaratu támogatásunk el nem marad, úgy nyugodtak lehetünk a felől, hogy gyermekeink majdan vádlóként nem fognak fellépni. De bármely pályára adjuk gyermekeinket, oltuk szívébe a munkaszerepet legszebb erényét, ezzel szerencsés, boldog lesz bármely pályán, e nélkül nyomorult, boldogtalan.

Vaskó László.

Törvényszék.

A földesi anyagyilkos.

— Esküdtszéki tárgyalás. —

A kotel ott lebeg Antos Gyula, a földesi anyagyilkos feje felett, mint megérdemelt büntetése egy — emberi érzéséből kivetkötött vadállatnak, aki oly szörnyű elhatározottsággal gyilkolta meg a saját édesanyját alig figyelembevehető ok miatt.

Antos Gyula a tárgyalás folyamán sem tanúsított megbánást. Vad, kegyetlen szívé most is, mint akkor volt, mikor megrugdosta édes anyja holttestét. Csűr csavar vállománál, belekever a bajba ártatlan embereket, meggyanusit mindenkit, aki vele valaha összeköttetésben volt. Adja a szelidet, a tisztességet, pedig a fejét sem merészkedik felémelni, nehogy ravasz tekintetű szemei elárulják lelke sötét világát, melybe a megbánás nem tud csak picinyke rugást sem vetni.

Ez az ember megrögzött gonosztevő s méltán megérdemli a kötelet, melyet a vádképviselője kért szörnyű bűnére büntetésül.

A tegnap délutáni tárgyalásról tudósításunk a következő:

Szakértői vélemények.

Dr. Isó János orvosszakértő a délutáni tárgyalás megnyitása után előterjeszti szakértői véleményét. Kétségtelen bizonyossággal meglehet állapítani, ugymond, hogy Antos Gáborné nem önmaga vetett véget életének.

Azok a sérülések, melyek halálát okozták, idegen kézből — még pedig fegyver által — okozták. A halál a második lövés után, mely az agyat teljesen szétroncsolta, pár másodperc múlva beállott. Az első lövés életveszélyes, de nem halálos volt. Az orrczimpa alatt hatolt be az arcba, de elcsuszott a felső álkapocsban, onnan az alsó álkapocson keresztül lecsuszott a nyakra. Nagyobb véredényt nem sértett, így ez a lövés nem volt halálos. Orvosi segítség nem használt volna Antos Gábornénak, mert a második lövés feltétlenül halálos volt. A lövegek a földesi gyógyszerárban megmérték. Súlyok 6 gramm volt.

Elnök: Antos Gyula, van valami megjegyzése a törvényszéki orvos ur előterjesztésére?

Vádlott: Nincs semmi, mert én ehez nem értek.

— A második lövés után állott még az édes anyja?

— Igen, a harmadik lövés után bukott le a földre.

— Hova rugott maga mikor kifelé jött?

— Arra nem emlékszem, de azt sem tudom, vajon érte-e a rugás.

A vádlott elmeállapota.

Először szintén dr. Isó törvényszéki orvos tett előterjesztést a vádlott elmebeli állapotára vonatkozólag. A vizsgálat alatt dr. Isó véleménye szerint nem fogdult elő olyan feltevés, a mely akár a bűncselekmény elkövetése, akár a vizsgálat folyamata alatt Antos Gyula zavart elmeállapotára következtettek volna. Antos Gyula a bűncselekmény elkövetésekor teljesen beszámítható állapotban volt.

A beszámíthatóságra vonatkozólag is hasonló előterjesztést tett.

Sárváry Gyula dr. fogházorvos is több ízben figyelte meg Antos Gyula elmeállapotát a törvényszéki fogházban. Olyan adat, melyből azt lehetne következtetni, hogy vádlott a bűncselekmény elkövetésekor nem volt ép elméjű, nem fordult elő. A beszámíthatóságra vonatkozó véleménye egyezik dr. Isó véleményével.

A fegyverszakértők.

Széchenyi István és Szabó Sándor honvédőrmesterek, a kik különben puskaművesek mondtak ezután véleményt a revolverről és a golyókról. Konstatálták hogy a revolver 9 milliméter űrméretű golyó egytől-egyig beillenek.

A szakértők mikor a fegyvert megvizsgálták 5 és 10 lépésről lövési próbákat tettek.

Elnök: Alkalmas ez a revolver hogy tíz lépésről egy ember élet kioltására.

Szakértők: Őt és tíz lépésről könnyen meglehet vele ölni embert.

— Antos Gyula van valami megjegyzése a szakértők véleményére.

— Nincs semmi. Arról, hogy a revolver egyik löhelye rossz volt, nem tudtam semmit.

A fegyverszakértők meghallgatása után Széőke dr. elnök az iratok felolvasását rendelte el. Ezzel a bizonyító eljárás befejezést nyert.

A kérdések feltevése.

A Bizonyító eljárás befejezése után elnök felszólítására a királyi ügyész általa az esküdtekhez intézendő kérdést olvasta fel. A királyi ügyész kérdése a következő:

Bűnös-e Antos Mogyorósi Gyula abban hogy 1900 december 19 én este Földesen anyját Antos Mogyorósi Gábornét ugyanannak házában előre megfontolt ölési szándékkal megölte.

Dr. Kardos Samu védő a következő kérdéseket indítványozta

I. Bűnös-e Antos Mogyorósi Gyula abban hogy 1900 december 19 én este anyját Antos Gábornét több revolver lövéssel szándé-

kosan de nem előre megfontolt szándékkal megölt-e?

II. A Szándékos emberölést félmerő ági rokonán, tehát édesanyján követte-e?

A törvényszék ezután a kérdések feltevésére vissza vonult s a maga részéről a következő kérdéseket terjesztette az esküdtek elé:

II. Bűnös-e Antos Gyula abban, hogy 1900 december 19-én este Földesen Antos Gáborné házában anyját, Antos Gábornét előre megfontolt ölési szándékkal megölte?

Ha az első kérdés nem, akkor.

II. Bűnös-e Antos Gyula abban, hogy anyját több revolver lövéssel megölte a nélkül, hogy szándékát megfontolta volna.

Ha igen:

III. A szándékos emberölést felmenő ágban rokonán tehát édesanyján követte-e el?

A kérdések felolvasása után elnök átadta a szót a királyi ügyésznek.

A vádbeszéd.

Dr. Horváth István királyi ügyész mély csendben kezdte meg hatalmas, minden ízében logikus, mély tudásra valló vádbeszédét. Szomorú kötelességet kell teljesítenie — ugymond, mikor jelen órában az esküdtek előtt egy anyagyilkos felett kell vádat mondania. Szomorú emléket fog fűzni a tanuk padján ülő Antos Gáborhoz is ez a kötelesség teljesítés, mert hiszen az ő vére volt az, a ki megfosztotta élettársától, hü feleségétől, a kivel egy hosszú életen át együtt élt. Az a fiu tette ezt, a kit becsülettel, tisztességgel nevelték s a kiról azt gondolták hogy öreg korokra hűséges támaszuk, örömlük lesz. De nem akarja ilyen dolgokkal az esküdtek figyelmét igénybe venni, hanem kiter az eseményre.

A múlt esztendő december 19 én halva találtak Antos Gábornét férje és Zsigmond fia. Homályos dolog volt, kifosztotta meg életétől, el sem tudták gondolni, ki cselekedte ezt a szörnyű bűnt.

Midőn a vádlottat gyanuba vették a csendőrségnél mindjárt bevallotta, hogy az anyja volt az, a ki boldogságának útját állta, mert ellenezte Katona Ágnessel való viszonát, s ez tökéltte őt a gyilkosságra és ezért ölte meg az édes anyját. Többszöri kihallgatás után sem jutott eszébe, hogy teljes bevallást tegyen és ártatlanul börtönbe vettette egy tisztességes nőt és csak egy havi magába szállás kellett ahhoz, hogy bevallja, miszerint ő saját elhatározásából ölte meg az édes anyját. A vádlott vallomása szerint forró szerelemmel volt Katona Ágneshez és midőn múlt év tavaszán egy lemondó levelet írt hozzá, azt csakis édes anyjának folytonos sürgető rábeszélésére tette. — Azonban a t. esküdtek urak a vádlott korábbi viselete — azon ravasz cselekedete, a melylyel jegyestől a jeggyűrűt is kicsalta — teljesen ellentmondanak annak a nagyszerelemnek, a melyet ő Katona Ágnes iránt viselgetett.

A gyilkosság előre megfontolt szándékára elég bizonyíték az, hogy a gyilkosság napján s Markbreit kereskedőtől vett dél előtt revolvert, a melyhez a golyót csak délután szerezte be — haza vitte, elrejtette az istállóban.

Elvégezte rendes napi munkáját, de a revolver vásárlásról otthon senkinek sem szólt s még a barátjának sem, a ki esetetel meg látogatta. Vacsora után elment újra Katona Ágneshez, az ő vallomása szerint — bocsánatot kért, a mely ugyan nem igaz, mert a tanuk vallomása szerint akkor is ki lett onnan tiltva, később beismerete azt, azzal indokolja, hogy az keserítette el annyira, hogy már az Ágnesék házában elhatározta, — hogy haza megy s meg öli az édes anyját — mert ez az oka m i n d e n n e k. — A megfontoltságot bizonyítja az is, hogy a ládát feltörte, abból pénzt vett ki s azt elszórta, hogy a gyanút elhárítsa magáról s ehhez hasonló eset, mint most az Antos

ment a Domokos Rozaék házához, a menyasszonyához s ott dobta el a revolvert is.

A bizonyítási eljárás alatt ezen időben sem hozzátartozói, sem menyasszonyának házában rajta semmi változást nem tapasztaltak, olyan nyugodt hideg volt, mint máskor s ez tény is, mert 12 évi működése alatt ilyen nyugodt viselkedésű bűnöst nem látott s megfontoltság mellett bizonyít az is, hogy tudta miszerint anyja otthon teljesen egyedül van s ő nyugodtan öli meg.

A vádlott lelkületét bizonyítja, hogy az első lövés után a mely nem talált, volt bátorsága két lövést tenni és mikor már anyja halott volt, volt szíve megrugni a tetemet. Az ilyen elvetemültség megköveteli, hogy életért — életet — követeljen. Itt a szándékos előre meg van állapítva. A felmenő ágban rokonon elkövetett gyilkosság a 208. § a életfogytiglani büntetést is állapít meg, de ott a szándékos gyilkosság előre megfontolt világos és így kéri az esküdteket, hogy az ő kérdésére igenne a védő kérdésére nemmel szavazzanak.

A nagy hatást keltett, szónoki erővel előadott, az igazságérzettel duzzadó vádbeszéd után dr. Kardos Samu védő kérte az esküdtek bíróságot, hogy vádbeszédét holnap reggel mondhasse el.

Elnök helyt adott a kérelemnek s a tárgyalást ma délelőtt fél 10 órára halasztotta el.

Harmadik nap.

A szenzációs bűnügy a végkifejlés felé közeledik. Talán ennek gondolata s az ítélet hallása utáni vágy izgatja annyira a közönséget, hogy szinte tolongás támad az I. számú terem bejárata előtt, hol Brody Henrik, irodaigazgató véghetetlen türelemmel s nagy tapintatossággal intézi el az ügyeket.

Megemlítettük, hogy a tegnapi délutáni tárgyalás alkalmával dr. Horváth Bálint, a közvadász képviselője halált kért az elvetemült gyilkos fejére. Ez a körülmény szinte lázassá tette a közönség idegeit. Mindenki bejutni akar a nagy terembe, hogy meghallgassa dr. Kardos Samu, a kiváló kriminalista érvekben gazdag védőbeszédét, melylyel nem a bűnt elmagyarázni, hanem a borzasztó cselekedet súlyát könnyíteni igyekezik.

Dr. Kardos Samu védőbeszede.

Zsufolásig megtelt a terem hallgatósággal. Az eszményittas közönség elfoglalt minden kis tért. A törvényszék részéről gondoskodás történt, hogy két rendőr bent legyen a teremben és fenartotta a rendet. Helyesen is volt ez így, mert a nagy tömeg felügyelet mellett is alig tudott csendben lenni. Taszigatások, lökdösések egymást érték: illetéktelen személységek az elnöki infésdonára is bevonultak a hirlaptudósítók padjára, bár az irodaigazgató kitiltotta és kiküldte onnan az oda nem jogosultakat.

Még csendben s feszült figyelemmel kezdte meg védőbeszédét dr. Kardos Samu s mondott oly gyönyörű beszédet a gyilkos mellett, hogy sok hallgató szeme könnybeborult tőle.

Olyan beszéd volt az, mely szinte ex-házisba hozta a hallgatóságot. A kik elitették a gyilkos gaztettét, még azok szívében is megrendült a szánalom hurja a hatalmas, érvekben gazdag védőbeszéd hallatára. Szíveikhez szólt, szíveikbe markolt s a királyi ügyész vádoló adatait igyekezett könyörületesebb színben feltüntetni.

Azzal kezdte beszédét, hogy rámutatott arra a borzasztó apagyilkosságra, mely Debreczenben történt meg az 1888 ik évben, — mely körülményeinél fogva az egész országot lázas izgatottságba hozta, ldb. Móricz András, a Debreczenben általánosan ismert s közbecsülésben álló polgár gvaszos esete volt ez, kit a tulajdon édes fia, Móricz József fosztott meg életétől egy lövéssel. Elmondja, hogy ez eset óta nem történt a vidéken

Gyuláé, aki a saját édesanyja életét oltotta ki. És ez még amannál is borzasztóbb, mert ott férfi állt férfival szemben, itt pedig a férfi gyenge nő életét oltotta ki, annak az életét, ki őt gyermekkorában ápolgatta, istenfélelemben, jó erkölcsben nevelte, megtanította a tízparancsolatra, hogy Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élje földön.

Azt a kérdést veszi fel, hogy emberi s társadalmi szempontból lehet-e védeni az ilyen büntett elkövetőt. Neki is az a meggyőződése, hogy nem lehet, de kell. Majd azt fejtegeti igen ügyes hasonlatokkal fűszerezve, hogy Antos Gyula végzetes tettében az előre megfontoltságot megállapítani nem lehet, mert hiszen az ilyen előre való megtörlésre az egyház is annak idején, mikor még büntetőhatalomként szerepelt, hat órai időt állapított meg. Antos szörnyű tettét 10—15 percnyi idő előzi meg csupán s a balhitben élő szenvedélyének hatalma alatt álló embertől feltenni sem lehet, hogy előre megtörleni tudta volna tettét. Hirtelen keletkezett felindulásból a felkorbácsolt vér lázas indulatából követte azt el s épen azért kéri az esküdtszékét, — hogy védeczét nem gyilkosságért, melyre hazai törvényünk halált szab, hanem szándékos emberölésért ítélik el.

A nép természetének tanulmányozásából indul ki, amikor a közvadász által felhozott azon érveket, hogy Antos három revolverlövessel oltotta ki anyja életét, megmagyarázza. Az indulat rohama alatt fel dühödött ember tette volt ez, aki olyankor már nem szabad ura elhatározásának. Kegyetlen végzete sodorja tovább, mint vihar a könnyű pelyhet. A vér látása elvakítja. Példát hoz fel erre. Ujpesten egy férj egész családját szekerczével irtotta ki hogy a gonosztól meneküljenek. Antos Gyula is belekerült az indulat vad rohamának árába s végrehajtotta szörnyű tettét.

Hogy halottan fekvő édesanyja holtestét megrugta, az is amellyel bizonyítja, hogy vádlott a hosszasan ingerétől úzve, annyira fel volt gerjedve, hogy akaratát fékezni nem tudta.

A tanukra, ezek között Katona Ágnesre hivatkozik. Apja, testvére, sógorneje rossz természetű, garázda, káromkodó embernek jellemzik Antost és mintsem Katona Ágnes, kit mélyen megsértett, sem Szabó Lajosné, kit nemcsak a saját hanem leánya szégyene is bántott nem tudnak ellene semmi rosszat felhozni. Jó viseletű, szelíd embernek mondják. Már pedig ha Antos oly rossz indulatu ember lett volna, mint a minőnek hozzátartozói feltüntetik, az a természetbe bizonyára megnyilatkozott volna Katona Ágneséknél is, kit szeretett, ki előtt nem volt titka.

Majd a tett elkövetését rajzolja élénk szívekkel. A balhit áldozata magánál tudja a revolvert s befészkelte magát agyába a gondolat, hogy ha Ágnes nem lehet az övé nem ér az élet semmit. Elgondolja hogy elpusztítja magát s a kedvesét is. El is indul Katona Ágnesék házához, de mikor a kapuban ér, meghökken. Hogyan, hát azt fossza meg életétől, akit oly véghetetlenül szeret! Viszafordul. Nincs neki sem pap sem jóbarát sem temetés, sem menyegző, hogy a balhitben élőt más véleményre hozná. A bosszu táze ott ég szívében fellobogó lánggal. Anyja kit bordogtalansága okozójának hitt, elébe jár és Antos végrehajtja szörnyű tettét. Meggyilkolja azt ki szörnyű esetében védője lehetett volna kiirtja az életadó fát, hogy azután hagy vamaradjon a világon hogy ne legyen senki aki védelmére szavat felemelje. Mert aki ismeri a börtönök lókeit jól, tudja, hogy né mely hűséges feleség után az édesanyja aki legtöbbször meglátogatja bűnbeesett gyermekét.

Például hozza fel Sóvágó Jánost kit édesanyja hetenként meglátogat.

A gyönyörű védőbeszéd nagy hatást keltett. Kardos Samu dr. megmutatta ezzel

1901 ju

hogó egyil

Erven

Dr. F

válaszaban

fontolt szá

az esküd

megszigoru

mondja k

Kard

döntvényr

ki van mo

sághoz hu

állapota sz

ékos em

Ezut

kiván-e ve

mem élt a

Most

dőhöz inte

kérdések

csatolni. S

kivántak i

levő kérd

Délu

megállapít

nek adot

pitása czé

nácskozás

Ot ó

küdték is

lasztott e

következő

léésre az

a 2 ik 3 il

Erre

felolvasta

Kir.

tetében te

lító és su

laja, hogy

menyek

szerint An

názat kel

Dr. I

füdtékne

beszédbe

súlyosító

nak Kato

tét. Eayh

fiatakorá

Ezut

elnök, ho

szituzni.

vádlott, h

Erre

vissza. H

István el

»O

törvényss

G y u l á

2-ik k é

mondja l

ben és e

Véd

jelentett

N

—

jük előf

kező év

Kérjük a

lékban v

hogy egyike az ország legkiválóbb kriminális-táinak.

Érveit összegezve kéri az esküdt bíróságot, hogy Antos Gyulát nem a gyilkosság elkövetésében, hanem szándékos emberölés miatt ítéljék el. Ne fosszák meg a megbánás lehetőségétől a szerencsétlen fiatal embert a kötéltáncos halálkimondásával.

Dr. Horváth Bálint kir. alügyész viszonzválaszában fentartja a vádat s az előre megfontolt szándékot bebizonyítottak látja, kéri az esküdtbíróságot, hogy Antos ellen a legszigorúbb büntetést, a halálbüntetést mondja ki.

Kardos védő viszonzválaszában kuriai döntvényre hivatkozik, melyben világosan ki van mondva, hogy az előre megfontolt-sághoz huzamosabb idő s a lélek nyugodt állapota szükségeltetik. Kéri védeacztét szándékos emberölésben bűnösnek kimondani.

Ezután elnök Antost kérdezte meg, hogy kíván-e védelmére valamit előadni, de Antos nem élt a jogával.

Most elnök a vád képviselője és a védőkhöz intézett kérdést, hogy a már meglevő kérdésekhez kíván-e még újabb kérdést csatolni. Sem az ügyész, sem a védő nem kívántak újabb kérdést csatolni s így a meglevő kérdések aláírtak.

Az ítélet.

Délután az elnök felolvasta a végleg megállapított kérdéseket. Majd az esküdteknek adott utmutatást a bűnösség megállapítása céljából, mely után az esküdtek tanácskozára vonultak vissza.

Ot óra felé járt az idő, mikor az esküdtek ismét a terembe vonultak s megválasztott elnökük Kozma László hirdette ki a következő ítéletet, mely szerint az első kérdésre az esküdtbíróság nemmel felelt, míg a 2. és 3. kérdésre 7-nél több igennel felelt.

Erre bevezetik a vádlottat és az elnök felolvasta előtte az esküdtszék határozatát.

Kir. ügyész a büntetés kimérése tekintetében tett előterjesztést. Mémegelte az enyhitő és súlyosító körülményeket és úgy találja, hogy Antosnál csak súlyosító körülmények jöhetnek tekintetbe. Meggyőződése szerint Antos Gyulának életfogytig tartó fegyházat kell kapnia.

Dr. Kardos védő köszönetet mond az esküdteknek a hozott verdiktért, majd hosszabb beszédben mutat rá a közvádló által felhozott súlyosító körülmények s megemlíti a vádlottnak Katona Ágnessel szemben elkövetett tetteit. Enyhítő körülményül hozza fel a vádlott fiatal korát, teljes büntetlen előéletét.

Ezután Antos Gyulát kérdezte meg az elnök, hogy kíván-e még valamit védelmére előhozni. Halk hangon válaszolta a megtört vádlott, hogy nem kíván.

Erre a törvényszék ítélethozatalra vonult vissza. Háromnegyed hat órakor Dr. Szeőke István elnök kihirdette a következő ítéletet:

»O felsége a király nevében! A kir. törvényszék, mint esküdtbíróság Antos Gyulát az esküdtek által megállapított 2. és 3. kérdés alapján bűnösnek mondja ki a szándékos emberölés bűntettében és ezért életfogytiglani fegyházra ítéli.

Védő az ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

N A P I R E K.

— **Előfizetőinkhez.** Tisztelettel kérjük előfizetőinket, sziveskedjenek a következő évnegyedre előfizetéseiket megújítani. Kérjük azokat is, kik a lap árával hátralebéltek, sziveskedjenek ezt mielőbb

beküldeni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjenk.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Szepesy Károly temesvári kir. ügyészségi irnokot a debreczeni kir. törvényszéki fogházhoz fogházfelügyelővé nevezte ki.

— **Uj lovarda Debreczenben** Még Fekete Ede társulata ma tartja utolsó előadását s már újabb szórakozást kínál a szórakozni vágyó közönségnek. Leo első magyar sportlovardája, mely a régi aréna helyét foglalja el és július 1-ső hetében kezdi meg előadásait. A hol Leo társulata megfordult mindenütt nagy dicsérettel halmozták el. Érdekes az ő lovardája már azért is, mert neki női jockey-je van, ki igen kitűnő lovarnő. A társulat különben hatvan elsőrendű tagból áll s világhírű athléta-nő is szerepel benne. Ezenkívül van hasbeszélő, zenebohóc, különféle erőművészek és bohócok. A kiválónak ígérkező társulatra előzetesen is felhívjuk a közönség érdeklődését.

— **Polgármesterek értekezlete.** A törvényhatósági városok fejei tegnap kozdték meg tanácskozásaikat Aradon. A városok pénzügyi szövetsége képezi mindenestre a napi-rend legfontosabb tárgyát, e körül egész irodalom fejlődött már ki, laikus és szakértő vegyesen. Az értekezleten — Aradot is beleértve — tizenkilenc törvényhatósági joggal fölrüházott város van képviselve, és pedig a következők: Baja: Hegedüs Aladár polgármester. Miskó László tanácsnok. Debreczen: Komlóssy Arthur főjegyző. Győr: Zechmeister Károly polgármester. H.-M.-Vásárhely: Juhász Mihály polgármester, Hofbauer Aurél tanácsnok, Nagy Imre főjegyző. Kolozsvár: dr. Eszterházi László főjegyző. Kassa: Kozzora Vincze főjegyző. Komárom: dr. Vásárhelyi Domokos főügyész. Nagyvárad: Rimpler Károly főjegyző. Pancsova: Szabó János főjegyző. Pécs: Majorossy Imre polgármester. Pozsony: Brolly Tivadar polgármester. Selmeczbánya: Szitnay József polgármester. Sopron: Reichenhaller Béla főjegyző. Szatmárnémeti: Pap Géza főjegyző. Temesvár: Rózsa Imre főügyész. Ujvidék: Petzy-Popovits István polgármester. Versecz: Veifert Károly főjegyző.

— **Kézimunka kiállítás a Nőipariskolában.** Mint tegnapi számunkban jeleztük, ma nyílt meg a kézimunka kiállítás a Nőipariskolában. Igazán szép eredményt mutatnak fel a nővendékek s valóban szebbnél szebb munkák pardon műremeknek vannak kiállítva a szemlélő elé. A nőegylet elnöke Veressné Szathmáry Teréz úrnő nyitotta meg a kiállítást s nyújtotta át a nőegylet ajándékát egy darab 10 koronás aranyat az intézet egyik növendékének Dobos Kornélnak szorgalmának elismerése jeléül. Nagyhangreklámot mellőzve, a legmelegebben ajánlhatjuk a közönség figyelmébe a Nőipariskola kézimunka és rajz kiállítását; győződjék meg kiki személyesen a kiállítás nagyszerűségéről.

— **A Polgári keréppáros egyesület** folyó hó 23-ra tervezett országos kerékpárversenyét június 30-ra, az az vasárnap d. utánra halasztotta el az alkalmatlan időre való tekintettel. A verseny iránt a közönség körében oly nagy az érdeklődés, hogy az egyesület elhatározta a néző teret kibővíteni és megfelelő számú ülő helyekkel ellátni, nehogy ismét az a kellemetlen eset forduljon elő, mint az előző

évben, midőn egy ilyen szép országos kerékpár verseny szemlélésétől kellett a közönség nagy részének visszatérnie a jegyek hiánya miatt; továbbá az ülő helyek számokkal jelöltettek meg, hogy a közönség meglegyen kimélve a tulzsufolástól. A rendező bizottság mindazon kényelemről, mint a közönség igénye megkíván gondoskodni fog hogy esetleges panaszoktól az egyesület ment legyen.

— **Műkedvelő előadás.** A helybeli iparos ifjuság július hó 7-én a Margit-túrdó dísztermében jótékonycélu műkedvelő előadást rendez, mely alkalommal Szigligeti Ede «Szökött katoná» című népszínművét adják elő. A rendezést Ledvay Odön színész teljesíti. A befolyó összeg a görög katolikus templom alap javára fordítatik. Az előadást táncköveti. A meghívók a legközelebb küldetnek szét.

— **Pöstyén európai hírű kénes iszap fürdőit** a t. közönség különös figyelmébe ajánljuk. Szpecialitása: lokális iszap fürdő egyes testrészekre, melyek nagy jelentőséggel bírnak és a legsúlyosabb köresetben is eredményesek. Ezen iszaptag fürdőt kófoka szabályozható s így a leggyengébb szervezetűeknek is ugyanazon gyógyhatással alkalmazhatnák. Pöstyén fürdő javallva van: csusz, köszvény, ischias, csonttörések stb. eseténél, mely bántalmaknál csodálatos eredmények értek el. Rendelkezik új és legújokébb tésőbb fürdőberendezésekkel, van azipház, 2 zeneker villamos világítás penzió. Budapesttől közvetlen vonattal 3 1/2 óra alatt. Prospektust és hővebb értesítést szivesen ad a fürdőigazgatóság.

x. **A lipiki gyógyfürdő.** A jelen fürdőidény alkalmából, úgy mint eddig is, újlag a lipiki gyógyfürdőre hívjuk fel tisztelt olvasóink figyelmét, annát is inkább, minthogy ezen csodatévő források és kitűnő berendezésénél fogva rendkívüli gyógyhatásának ismert jód fürdő az utóbbi években még olyan irányban is nagy gyógyiskereket ér el, melyek eddig egyetlen gyógyfürdőnél sem tapasztaltattak. Ismeretes volt ugyan, hogy e forrás gazdag natron tartalommal bír és hogy ezen tulajdonságánál fogva érvényesítette csodatévő hatását csuzos és köszvényes bántalmaknál. A tudományos vizsgálatok, melyek az utóbbi években Némethonban folytak, azt mutatták, hogy minden híres külföldi források, melyek mint a csuz és köszvény kiváló gyógyvízeit tekintetnek, ezen hatásukat csak éppen e natron tartalomnak köszönik. Így történt, hogy a wiesbádai, einzi, plombiersi stb. hasonló vegyhatással bíró fürdők, mint a köszvény gyógyítására való specifikus hírebe jutottak. Magyarországon nincsen több hasonló forrás, mely ilyen magas hőfoknál fogva (64° C) annyira natront tartalmaz, mint éppen Lipik és azért azon tény, miszerint az említett köszvényes és csuzos bajokban szenvedő betegek Lipiken visszanyerték egészségüket, miután másutt hiába keresték bajuk ellen gyógyulást, csak az utóbbi időben találta a tudomány megfijetését. A mi a lipiki fürdőnek gyógyjavaslatait illeti, t. i. görvélykór, bőrbántalmaknál, izzadmányoknál, vérbetegségeknek stb., azokról fölsőleges volna még külön megemlékezni, a mennyiben ez köztudomásu s így nem szükséges arra az olvasó figyelmét különösen felhívni. A lipiki fürdő a legmodernebb építkezésekkel, gyógyépületekkel, szállodával, kényelmes és czélszerű belső berendezéseivel egy szin vonalon áll a külföldi nagy fürdőhelyekkel. A nagy kiterjedésű angol parkban levő gyógyépületekben nagy és gyönyörű gyógyterem, kávéház, vendéglő, olvasó és játszóteremek, valamint szinpad van, úgy a fürdőző közönség a kura idejét kellemes szórakozással töltheti ki. Az összes fürdőépületek és az egész telep villamos világítással van ellátva.

Társaság.

— Baldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása.

— Déli zárlat, —

Buza	októberre	8.16
Rozs	1901. októberre	6.76
Zab	1901. októberre	6.35
Tengeri	1901. júliusra	5.31
Tengeri	1902. májusra	5.12

Aranyzat: állandó. Amerika $\frac{3}{4}$ ccenttel olcsóbb.

Különlék.

+ Borsos számla. A legnagyobb honorárium, a melyet orvos valaha követelt, kétségtelenül az a melynek számláját most nyultotta be dr. Browning filadelfiai orvos Magce szenátor örökösének Pittsburgban. Azokért a faradozásokért, melyek az elhunyt körül annak utolsó betegsége alatt tett, csekély 190,000 dollárt követel, a mely összeg a mi pénzünk szerint közel egy millió koronának felel meg. Browning dr. huszonegy hónapon át kezelte a szenátort, mely idő alatt ismételt elkerült utazásaira is. Am egy Atlantic-Citybe történt kiáandulásért 85,000 koronát számított fel egy más rövidke kéjutazásért pedig 60,000 koronát kért. Főlölegesen is mondanánk, hogy az elhunyt örökösai teljes erejükkel tiltakoztak a borsos számla kifizetése ellen.

+ Egy főügyész kalandja. A stockholmi főállam ügyész a helyettesével együtt Párisban járt a minap. Egy este valamelyik boulevard színházban két páholyzékot béreltek. Előadás közben, a második felvonás alatt egy igen elegáns és bájos hölgy ment be hozzájuk, egy fiatal ember társaságában, s elhelyezkedett mögöttük a páholyban, a hova szintén két jegyet váltott. A hölgy igen jelentősen pislogott a főügyészre, aki azonban öreg svéd bétére már a saját skatulyáján sem lobbant föl ezekre a pilátásokra nem reagált. A hölgy nagyon bátran viselkedett, s többször annyira előrehajolt, hogy arcával majdnem érintette az öreg ur arcát, aki természetesen óriási zavarban volt, s szemérmietesen elpirult. A felvonás még véget sem ért, mikor a hölgy az ifjú emberrel eltűnt a páholyból. A két svéd nem látta többé. Mikor véget ért az előadás az öreg ur meg akarta nézni, hogy hány óra, de nem találta se az arany óráját, se aztán a pénztárcáját. Elvitte magával az a hölgy, aki a páholyban oly szemérmietlenül és oly ügyesen kacérkodott vele,

Látogatás.

— Ugy-e már nem ismer meg?

— Nem.

Ránézett, s nagyon gondolkodott, hogy vajon hol láthatta már valaha ezt a két nagy lélek szemet s ezt a szinte gyermekesen vidám arcot? A hölgy csak mosolygott:

— Az igaz, hogy még eddig csak egyszer láttuk egymást, és akkor is csak nagyon közönséges körülmények között: meg látogatta egyszer a férjemet valami üzleti ügyben, amelyben közös érdekeik voltak...

— Ugy van, most már emlékszem. Kérem, bocsásson meg, hiszen oly kevés ideig láthattam asszonyomat... és mégis, az az egy kis perczéske... körülbelül három hónapja lehet, ugy-e...?

— Mit akart mondani arról az egy perccel kapcsolatban?

— Ó, semmit... Csak épen eszembe jutott valami... Egy édes emlék, amelyről hallgatnom kell...

— És amit én ugyis kitalálok.

Leült az íróasztallal szemben egy karosszékbe, keresztibe tette a lábát, s imádásra méltó komolysággal így szólt:

— Ön ezt mondta magában: „Ime egy pompás kis asszonyka, akit én szeretnék, s aki engem szeretne, egy óráig, egy évig, száz évig, mit tudom én meddig? De mindenesetre eléggé szeretnék agymást ahhoz, hogy szörnyű és édes bünt kövessünk el.

Lovagiasan tiltakozni akart a fiatal ember.

— Ne tagadja, hiszen dobogott a szívünk és ragyogott a szemünk. Abban a perczben, amikor megismerkedtünk, gondolatban rutul megcsaltam a férjemet.

— És azért jött, hogy ezt megvallja nekem, a büntársának? ... Mit jelent ez?

— Azt jelenti, hogy én nem bántam meg semmit...

— Valóságos angyal...

Odaült melléje, a lábaihoz egy kis számlóra s megcsókolta a kezét a keztyű gombjai között.

— Abban a perczben, amelyről beszéltünk, imádtam önt... És ha akarná...

— Megvalósítanók az akkori ábrándomat ugy-e ezt akarta mondani?

— Igen... Szeretek, édes, noha ismeretlen és nagyon titokzatos vagy. Szeretek, mert olyan csinos, olyan gyöngéd és olyan hamis vagy. Ó, ha akard...

Mélyen a szemébe nézett s szenvedélyesen megakart csókolni az ajkát.

— Ez nagy bolondság volna — válaszolt az asszony. — Mire való volna újra kezdeni egy álmot, minek fölujtani egy olyan örömet, amelynek édes, bűbajos emléke egy szerre megszűnnék örökre? Én téged csak látni akartalak, egyszerűen csak azért, mert élvezet veled kezet szoritani s egymás szemébe nézve a lelkedbe bámulni. Látod, ily módon inkább egymáséi vagyunk, mintha ölelgetjük, czirogatjuk és csókolgatjuk egymást. Nem az ajkaink, hanem a sziveink, a lelkeink érintkeznek s az ajkaink kapcsolódnak össze. Ne sajnálj semmit és ne kívánd, hogy az egykori álmot újra kezdjük.

A férfi ellenkezett:

— Látod, erről nem egyformán gondolkodunk. Én bennem annak a percznek nemcsak az emléke él, hanem amint érzem tekinteted melegségét a szívemben, mindjárt föltámad bennem az az ellenállhatatlan vágy is, hogy megvalósítsuk édes álmunkat.

— Ha így van, akkor boldog vagy. Talán már száz kedvesed is volt, — de egy sem volt annyira a tied, mint én, Órizd meg ezt a ritka példányt a szerelmeid gyűjteményében. — majd meglátod, hogy csak növelni fogja a gyűjtemény értékét.

— Tehát soha...? Kár!

— Dehogy kár. — barátom, — sokkal jobb így!

A férfi tőkelt s dühösen kérdezte:

— Miért jött ide?

Az asszony mindjárt válaszolt:

— Vártam ezt a kérdést, amelyet önnek okvetetlenül kellett tennie. A nők történelemének évkönyveiben meg van írva, hogy minden asszony, aki egy magányos férfit meglátogat:

a tenyerén viszi neki a szívét s a kézszoritása azt jelenti, hogy annak a férfinak a hatalmába adja magát. Azt gondolom, hogy ha ez így van: nagy kár! Igazán kár, hogy ami költői szerelmecként után ön egyszerűen eldobja az ideális szerelmesnek a szerepét s úgy viselkedik, mint bármelyik művelt nyárs polgár, aki a szalonokban megfordul. Valami megfoghatatlan kíváncsiság hozott ide: ismerni akartam azt a környezetet, amelyben képzeletbeli kedvesem él, hogy valahányszor szembe jut pillanatnyi szerelmem hőse: képezetemben mindig a valódi környezetben tudjam látni.

A férfi kétségbeesetten válaszolt:

— Bizonyos, hogy önt sohasem fogom megérteni.

Az asszony kezet nyújtott neki.

— Bucsuzzunk.

— Igen, bucsuzzunk... Jobb is...

Idegesen kikísérte az előszobába. — sőt szeretne volna még siettetni is. Mikor az ajtó bezárta utána, visszament a dolgozószobájába s az ablakhoz állva nézte a titokzatos hölgyet, míg csak el nem tűnt a kocsijában. Aztán leült az íróasztalhoz s az asztalra könyökölve töprengett:

— Kutya teremtette!... Nemcsak megfoghatatlan, de lehetetlen is! Ez az asszony nem azért jött, hogy nekem az okoskodásait elmondja. Másként kellett volna viselkednem, amint bejött, mindjárt.

S az asztaltól felugorva a homlokára ütött.

— Óh, én számár!... Óh, én számár!

Edmond Char.

CSARNOK.

Az uzorás leánya.

— Regény két kötetben, —

I r t a: Vitkay Zoltán.

— Első kötet. — 17.

VIII.

Eljegyzés.

Az inas oly nyugodtan adta elő a jó kieszelt vallomást, hogy Hedry grótnak eszébe sem ötlött kételkedni annak őszinteségén.

— Elmehetsz! — mondá az inasnak, — Megtiltom, hogy máskor az asztalon levő iratokhoz nyulj!

Az inas eltordult s markába nevetve hagyta oda Hedry grótot.

— Vigye az ördög az ostoba szolgáját! — Most már ki nem derül az elrabolt levél titka. No, de mért törődjem vele oly felette? Lehet, hogy apám valami szerelmi kalandját írta meg benne!... Nagy kujon lehetett az öreg is annak idejében ha hitelt adhatna a kasznár beszédének.

Szivarra gyújtott s keztyűbörccipőbe szoritott lábait felrakta az asztalra,

Bodor füstök kavargtak s Hedry gróf elmerült gondolataiban.

Ugyan miről gondolkodott?

Feledte a multat, mely oly sötét fátyolt vont elé, hogy csaknem halálra kergeté s a jövő rózsás arca bájoló, elragadó mosolygással.

— Teringettét!... Furcsa valami lesz ez az én nősülésem!... Egy uzorás leányát venni nőül Hedry grótnak, mindenesetre sok találgatásra ad alkalmat a főúri körökben. De mit törődöm ezzel?!... Ott lesz Céliás az ő kebelén kárpótolni fogom magam az elvesztett édenért!...

Nem folytathatta tovább gondolatát. Az úras belépett és Reicher bankár urat jelentette be.

— Mondjad hogy várom; — felelt a gróf.

Perc multával tiszteletteljes hajlongással, mosolyra erőltetett arccal lépett be a bankár.

Köszöntöttm a gróft s szerényen helyet foglalt egyik fotelben.

— Szeretem a pontosságot! kezdé a beszédet. A rendelt időre imé itt vagyok.

— Jól tette. Illő, hogy tisztába jöjjünk a dologgal!

— Méltóságod a mai napra tüzte ki becses véleménye megadását,

— Igen! Nem feledtem el!

— Szeretném tehát, ha méltóztatnék felvilágosítást adni.

— Mire nézve? — Én várok öntől felvilágosítást.

— Tölem? — Az első kérdés az: elfogadjam-e méltóságod ajánlatomat?

— Mindent megtörténtem s kijelentem hogy elfogadom, ha a mellék kérdésekkel tisztába jöhetünk.

A barkár arca láthatólag kiderült e szavakra.

— Arra nézve könnyen tisztába jöhetünk. Mihélt az eljegyzés megtörtént, én iratok adok át önnek, mely mindenbirtokát tőlem mentesen nevére bocsátja vissza.

— És a hozomány?

— A hozomány az esküvő megtörténte után azonnal készpénzben fog méltóságod kezébe tétetni.

— Ennélfogva nincs más hátra, miut megtartani az eljegyzést? kérdé a gróf.

— En is úgy vélem s ha méltóságodnak terhére nem lesz, már ma este — szűk családi körben megtarthatjuk s hogy leányommal találkozhassék, tisztelettel kérem: szerencsétlenül ebéd alkalmával becses jelenetével.

A gróf megígérte s Reicher bankár mély hajlongások között távozott el.

Mi férhetett ez emberbe, hogy oly nagyon ragaszkodott Hedry grófhhoz?

Tévednők, ha azt hinnők, hogy saját tekintélye emelésére tette Leánya szeszélyének engedett a gazdag bankár csupán.

Amanda kijelentette, hogy Hedry grófon kívül nem akar más férjet ismerni, inkább zárdába megy.

Reicher bolondulásig szerette leányát s parancs volt előtte annak minden szava.

Tudta, hogy Hedry gróf teljesen bukott ember s hitte, hogy könnyű lesz őt tervének megnvern.

Amanda már régen szerette Hedry gróft. bár őt a gróf nem ismerte.

Nagy örömmel vette hát atyja kijelentését, hogy a gróf hajlandó vele házassági frigyre lépni s még ma megtörténik az eljegyzés közöttük.

A szép leány, kinek rózsás arca tiszta ártatlanság pirjában égett, felette a sajgó sebeket, melyek szíven fakadtak a reménytelen szerelem miatt s dalranyilt ajakkal futkostá be a nagyterem diszes szobáit.

Reicherné már akkor egy év óta pihent az enyészet honába. Nem volt hát ki figyelmeztesse a borzasztó titokra, mely közte és Hedry gróf között van.

Az a fontos irat meg, melyben a gróf hátra hagyta titkát, a mint láttuk, eCélia kezébe került.

A szép Amanda hát szerette Hedry gróft mint leendő férjét s midőn az ebédre megérkezett, feltűnő gyöngédséggel fogadta.

Hedry gróf megvolt lepetve a lány szépségétől.

Azt hitte, valami erősen hajlottkoru s a szemita fajra valló szemekkel bíró nőt talál Reichernél s csatlakozott e hitében.

Amanda cseppet sem hasonlított Reicherhez. Az egész leány egy madonna alak volt.

Folyt. köv.

Helyi piaczi árak

— A vásárfelügyelőség jelentése. —

Az 1901. év június hó 24—25-én, megtartott heti vásárok:

Buza	— 14 kor.	60 fill.	— 14 kor.	40 fill.
Kétszer	— 13 »	— »	— 12 »	80 »
Rozs	— 12 »	60 »	— 12 »	40 »
Árpa	— 10 »	80 »	— 10 »	60 »
Zab	— 12 »	— »	— »	— »
Tengeri	— 11 »	— »	— 10 »	80 »
Köles	— 10 »	60 »	— 10 »	40 »
Szalonna sós	100 kg.	92 kor.	»	96 kor.
» uj	»	80 »	»	»
Háj	»	98 »	»	100 »
Zsir	»	112 »	»	104 »
Kihasított sertés	»	— »	»	— »
Sertés hus	»	— »	»	— »
Széna	— 100 kg.	5 kor.	20 fill.	5 k.
» II. rendű	»	4 »	— »	— »
Ló felhajtattott	—	—	—	895 drb.
Elkelt	—	—	—	531 »
Szarvasmarna felh.	—	—	—	763 »
Elkelt	—	—	—	406 »
Sertés felhajtattott	—	—	—	1230 »
Elkelt	—	—	—	758 »

B) KÖZSÉGI HÍRBEHÍVÁSOK.

	Kor	Egy lov	Egy lovas
I. Napköznapra.			
Egész napra, reggeltől 7 órától estig 9 óráig	5	80	100
Fél napra, reggeltől 6 órától d. n. 1-ig. vagy d. n. 1-től estig 9 óráig	8	50	60
II. Össznapra.			
Fél órára	—	40	—
1 órára	—	60	—
Egy egész órára	—	80	—
Minden következő órára	—	40	45
Kezdeti órára tal félórára v. kevesebb időre	—	20	41
III. Egyes idatekért.			
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	—	30
IV. Meghatározott járatok.			
Temetőseknel (valiánkülönbség nélkül), ha a végintéses a templomban történik, átmenetben a és vissza	1	30	—
A háztól a temetőbe és vissza	—	20	6
A színházba menet	—	80	1
A színházból jövet	—	80	4
Három vasuti indóház vagy raktházhoz napi pal. menet vagy jövet kézi táskával	—	50	—
Ujlei	—	50	—
A kocsi mellé elhelyezett minden darab máha után külön 10 krajczár díj jár.	—	—	—
A kocsilyári, vagy csanaklás társas, szikonyi, löngszaggyár, kocsiszor: egyjel és gőzmalomhoz menet vagy jövet.	—	50	—
menet és visszajövet egy órai várakozással	—	50	—
gyógyderősi fűrdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—	50	0
menet és jövet egy órai várakozással	—	1	6
minden következő órára	—	60	30
első darab- és lövöldözőcsapa és visszajövet egy órai várakozással	—	1	20
minden következő órára	—	40	—
tonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—	50	90
és visszajövet 1 órai várakozással	—	50	30
órára	—	40	30

799. 805 v. k. szám.

1901.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak V. 1431/2. V. 603/2 1901 számú végzése folytán közhírré tétetik miszerint Csáthy Ferencz és Joó Istvánné részére Kiss József debreczeni lakostól 293 kor. 81 fill. és 700 kor. tőke, ennek 1900 évi esedékes kamatai és eddig összesen 205 kor. 81 fill. perköltség erejéig 1901 évi május hó 7-én és 9-én bíróilag le és felülfoglalt és 1322 kor. fillerre becsült butorok és egyebekből álló ingóságok 1901 évi július hó 12-én d. e. 9 órakor kezdetét veendő és

1-ször Sesta-kertben, alperes lakásán azután Csapó-utca 51 sz. alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni. Debreczen 1901 évi június hó 16-án.

Sugár Gyula.
bírói kiküldött.

TROPON Tápláló és erősítő szer, a legjobb és legolcsóbb fehér nyve készítmény, kapható a következő alakokban **TROPON** por alakban, a hus legértékesebb részét, tiszta fehérnyvet ételekhez keverve tápláló erejüket sokszorosán fokozza.

VAS-TROPON egyesíti magában a vasvegyület és a fehérnyve izomerősítő hatását. A vérszegénység, sápadtság ideggyöngöség legjobb orvosszere.

TROPON-CACAO a legértékesebb ital, tiszteleg táplálóbb, mint a közönséges cacao, melynek legfinomabb fajtájával készül.

TROPON-GYERMEK-TÁPLISZT a legértékesebb és legmegbízhatóbb gyermek táplálék. Egyedül igazi pótszere az anyatejnek. Nagy Tropon (fehérnyve) tartalma következtében tápláló ereje nagyobb, mint minden más tápliszte.

Kaphatók minden gyógyszerárban.

Korszakalkotó új találmány!

Legtökéletesebb és legtartósabb hűtőkészülék

Szabadalmazott

„Villám” jég szekrény és pincze

gyártja a feltaláló

Bucsanyecz József

ácsmester és építési vállalkozó

Budapest, X., Kőbányai-ut 44-46.

Az új jég szekrények minden tekintetben felülmúlják az eddig használatban levő készülékeket.

A „Villám” jég szekrény kiválóbb előnyei: Minden alkatrésze teljes n. fából készült és csak a lecsurgó viz felfogására van alul bádorgatályval ellátva. Ezen berendezés egyenlítés, tiszta levegőt nyújt és mert a falak nincsenek bidoggal kipárnázva nem izzadnak és így a szekrényben hűtött anyagok nincsenek rothadásnak kitéve.

A „Villám” jég szekrényben 70 százalék jégtakarítás érhető el.

A „Villám” jégpincze az amerikai jégpincze rendszerén aapszik, de a nál tökéletesebb, mert a jég a külső levegőtől kettős réteggel, a talajtól pedig a hőszigetelő rétegen kívül légréteggel van ellátva.

A jégpadás idényenként legfeljebb 25 %.

A „Villám” jég szekrények és jégpinczék sokkal olcsóbbak mint a most használatban levő régi rendszerűek. Tervekkel és költségvetésekkel kívánatra díjmentesen szolgál a feltaláló.

Bucsanyecz József

Budapest, X., Kőbányai-ut 44-46.

LUCSIVNA

fürdő 770 m. tengerszín fölötti magasságban, a Központi Kárpátok tövében (Szepes megye) szép regényes völgyben és szak felől a Kárpátok által védve.

Olcsó és kényelmesen berendezett nyaralókkal és vasuti megállóhelyivel.

Fürdő-évad megnyitása május hó 20-ika.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a fürdőtulajdonosa

Szabó Donát

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP” július—szeptemberi új évfolyamának küszöbén felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, kijelentjük, hogy a lap érdekessé tételére a legmesszebbre menő intézkedéseket megtettük.

A „DEBRECZENI HIRLAP” továbbra is az esteli órákban jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, legnagyobb és egyúttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva. Azon leszünk, hogy a

„DEBRECZENI HIRLAP”

legyen, a mint eddig is volt:

a jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny, főképp a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP”

ára számonként **2 kr.** (4 fillér)

Előfizetési ára:

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	12 korona.	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 „	Fél évre	10 „
Negyed évre	3 „	Negyed évre	5 „
Egy óra	1 „	Egy óra	2 „

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utca 79 szám.) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében.

Ajánljuk a XI. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába.

Debreczen 1901. június hó.

A „DEBRECZENI HIRLAP”

szerkesztősége és kiadó-hivatala.